

Sygn. akt VIII C 86/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 6 maja 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: Sędzia Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Izabella Bors

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2021 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) spółka z o.o. w G.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) spółka z o.o. w G. kwotę 608,85 zł (sześćset osiem złotych osiemdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11 lipca 2020 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 387 zł (trzysta osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 86/21

UZASADNIENIE

W dniu 29 lipca 2020 roku powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wytoczył przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. powództwo o zapłatę kwoty 608,85 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 11 lipca 2020 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pełnomocnik powoda powołał się na zdarzenie drogowe, które miało miejsce w dniu 28 kwietnia 2020 roku i w jego wyniku uszkodzeniu uległ należący do J. W. samochód marki B. (...) o nr rej. (...). Sprawca szkody ubezpieczony był w zakresie OC w pozwanym towarzystwie. Poszkodowana zgłosiła szkodę pozwanemu, który wdrożył postępowanie likwidacyjne. Poszkodowana, przed wynajęciem pojazdu zastępczego w warsztacie naprawczym, podjęła próbę ustalenia szczegółów i dokładnych warunków najmu pojazdu zastępczego organizowanego przez zakład ubezpieczeń, jednakże oferta przedstawiona przez przedstawiciela była nieweryfikowalna i nie odpowiadała warunkom najmu ustalonym pomiędzy poszkodowaną a warsztatem. Poszkodowana zawarła z (...) Sp. z o.o. Sp. k. umowę najmu pojazdu zastępczego klasy D w systemie bezgotówkowym w cenie 245 zł netto za każdy rozpoczęty dzień najmu. Umowa obejmowała zniesienie udziału własnego w szkodzie, nie była obciążona kaucją, limitem przejechanych kilometrów, karami umownymi ani dodatkowymi opłatami. Za najem pojazdu zastępczego została wystawiona faktura VAT nr (...) z dnia 3 czerwca 2020 roku na kwotę 2.712,15 zł za okres 9 dni najmu. Poszkodowana w dniu 7 maja 2020 roku zawarła z warsztatem naprawczym umowę o przelew wierzytelności, który z kolei w dniu 4 czerwca 2020 roku zawarł umowę o powierniczy przelew wierzytelności z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.. Pozwany w dniu 23 czerwca 2020 roku przyznał odszkodowanie w wysokości 2.103,30 zł, tym samym uznając swoją odpowiedzialność za przedmiotową szkodę, jednakże niezasadnie zredukował stawkę najmu, wobec czego powód dochodzi różnicy.

(pozew k. 3-5)

W dniu 23 listopada 2020 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym sygn. akt I Nc 1386/20 zgodnie z żądaniem zawartym w pozwie.

(nakaz zapłaty k. 63)

Od powyższego nakazu pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł sprzeciw zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazał, że stawka za wynajem pojazdu zastępczego wskazana przez powoda jest w sposób istotny zawyżona i znacząco odbiega od średnich stawek, kształtujących się na poziomie 195 zł netto dla pojazdów klasy D. Wskazał, że pozwany oferował poszkodowanej wynajem pojazdu klasy D w wysokości 190 zł za dobę, jednakże poszkodowana nie skorzystała z oferty naruszając obowiązek współdziałania z dłużnikiem przy wykonywaniu zobowiązania i minimalizacji kosztów.

(sprzeciw k. 67-67v.)

Replikując na powyższe strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 16 lutego 2021 roku podtrzymała swoje stanowisko w sprawie. W uzasadnieniu wskazano, że powód nie udowodnił w żaden sposób zasadności weryfikacji i obniżenia stawki za 1 dobę najmu zastosowaną w przedmiotowej umowie. Wskazał, że zastosowana stawka stanowi stawkę rynkową i jest stosowana również przez innych usługodawców na rynku lokalnym. Nadto powód zakwestionował, jakoby w niniejszej sprawie doszło do skutecznego złożenia przez pozwanego ubezpieczyciela konkretnej, realnej i wiążącej oferty najmu pojazdu zastępczego. Podkreślił, że propozycja pozwanego ograniczyła się jedynie do podania kontaktu telefonicznego i mailowego oraz wysokości akceptowalnej stawki za najem bez wskazania jakichkolwiek szczegółowych warunków umowy, w tym np. terminu w jakim najem samochodu zastępczego byłby możliwy. Podniósł, że z uwagi na zbyt ogólną ofertę przedstawioną przez pozwanego, warsztat naprawczy działając w imieniu poszkodowanej skierował do pozwanego drogą elektroniczną szereg pytań dotyczących informacji i warunków, które były dla poszkodowanej zasadnicze i determinujące w kwestii wyboru oferty podmiotu, od którego wynajmie ona pojazd zastępczy. Wobec braku odpowiedzi, poszkodowana została pozbawiona możliwości zweryfikowania oferty pozwanego i z tych względów kontynuowała najem pojazdu zastępczego od wybranego przez siebie podmiotu (...) Sp. z o.o. Sp. k.

(pismo procesowe k. 83-88)

Do zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy już zmianie.

(protokół rozprawy k.110-112)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 kwietnia 2020 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzony został należący do J. W. samochód marki B. (...) nr rej. (...). Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie. Poszkodowana telefonicznie zgłosiła szkodę pozwanemu, zaznaczając, iż potrzebuje auta zastępczego, jednakże pozwany nie przedstawił poszkodowanej konkretnej oferty najmu zawierającej szczegółowe warunki umowy. Pozwany przyjął szkodę rejestrując ją pod nr (...).

(okoliczności bezsporne, zeznania świadka J. W. 00:03:13-00:19:37 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 15.04.2021r. k. 110-112, w aktach szkody: zgłoszenie szkody, potwierdzenie przyjęcia szkody)

J. W. w dniu 7 maja 2020 roku zawarła z (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w Ł. umowę najmu pojazdu zastępczego B. (...) nr rej. (...) ze stawką czynszu w wysokości 245 zł netto za dobę. Umowa nie przewidywała limitu przejechanych kilometrów, kaucji, dodatkowej opłaty za podstawienie samochodu wynajmowanego pod adres oraz w czasie wskazanym przez najemcę, kar umownych ani żadnych dodatkowych opłat (np. za nawigację czy fotelik dla dziecka,

możliwość palenia w samochodzie, za przewożenie zwierząt, za mycie po zakończeniu usługi) oraz uwzględniła zniesienia udziału własnego w szkodzie częściowej oraz całkowitej. Wynajmowany pojazd miał pełne ubezpieczenie OC+AC for rent.

Tego samego dnia poszkodowana zawarła z (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w Ł. umowę przelewu wierzytelności z polisy OC sprawcy, na mocy której poszkodowana przelała na warsztat naprawczy wierzytelność z tytułu odszkodowania za szkodę w pojeździe marki B. (...) nr rej. (...), powstałą na skutek zdarzenia z dnia 28 kwietnia 2020 roku i przysługującą jej od (...) S.A. z siedzibą w W..

Za pośrednictwem poczty elektronicznej (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w Ł. zwrócił się do pozwanego o udzielenie informacji szczegółowych i istotnych z punktu widzenia preferencji poszkodowanej, dotyczących warunków najmu pojazdu zastępczego. Wobec niezyskania wymaganych informacji (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w Ł. poinformował pozwanego, iż będzie kontynuował najem na swoich zasadach.

(umowa najmu pojazdu zastępczego k.14, oświadczenie k. 17, zeznania świadka J. W. 00:03:13-00:19:37 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 15.04.2021r. k. 110-112, umowa cesji k. 18, wydruk wiadomości poczty elektronicznej k. 25, k. 27)

J. W. użytkowała pojazd zastępczy do dnia 15 maja 2020 roku. Zarówno pojazd uszkodzony jaki i wynajmowany wykorzystywała codziennie w celach prywatnych oraz do dojazdów do pracy.

(oświadczenie k. 17, protokół zdania pojazdu zastępczego k. 35, kalkulacja naprawy pojazdu k. 28-34, zeznania świadka J. W. 00:03:13-00:19:37 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 15.04.2021r. k. 110-112)

W dniu 3 czerwca 2020 roku (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w Ł., wystawił na poszkodowaną J. W. fakturę VAT nr (...) na kwotę 2.712,15 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego.

(faktura VAT k. 21)

Dnia 4 czerwca 2020 r. powód zawarł z (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w Ł. umowę o powierniczy przelew wierzytelności w celu jej ściągnięcia z polisy OC sprawcy, na mocy której cedent przelał na cesjonariusza swoje wierzytelności przysługujące mu od (...) S.A. z siedzibą w W. za szkodę komunikacyjną o numerze (...) na pojeździe marki B. (...) nr rej. (...), mającą miejsce w dniu 28 kwietnia 2020 r.

(umowa przelewu wierzytelności k. 20, zlecenie do powierniczej umowy przelewu k. 19)

Pismem z dnia 4 czerwca 2020 roku wezwał pozwanego do zapłaty odszkodowania w wysokości 2.712,15 zł w ciągu 30 dni od daty otrzymania pisma.

(wezwanie do zapłaty k. 22)

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany w dniu 23 czerwca 2020 roku przyznał odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego wysokości 2.103,30 zł, uznając cały okres najmu za zasadny, redukując stawkę za najem do 190 zł netto.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron. Podstawę ustalenia stanu faktycznego stanowił także dowód z przesłuchania świadka J. W..

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie zasady odpowiedzialności samoistnego posiadacza mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody statutowane w przepisie art. 436 k.c., oraz – w związku z objęciem odpowiedzialności posiadacza pojazdu obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej – przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz.U. 2013, poz. 392 ze zm.). W kwestii zakresu szkody i odszkodowania obowiązują reguły wyrażone w przepisach ogólnych księgi III Kodeksu cywilnego, tj. przepisy art. 361 § 2 k.c. oraz art. 363 k.c. Zastosowanie w przedmiotowej sprawie znajdują także przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące ubezpieczeń majątkowych.

W myśl przepisu art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zaś zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, zakład ubezpieczeń zobowiązany jest do wypłaty odszkodowania z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody – odpowiada za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikła. Wysokość odszkodowania winna odpowiadać rzeczywistym, uzasadnionym kosztom usunięcia skutków wypadku, ograniczona jest jedynie kwotą określoną w umowie ubezpieczenia (art. 824 § 1 k.c., art. 36 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych).

Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych).

Zakład ubezpieczeń w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej wynikającej z umowy ubezpieczenia przejmuje obowiązki sprawcy wypadku. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń nie może wykraczać poza granice odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, ale również nie może być mniejsza niż wynikła na skutek ruchu pojazdu mechanicznego szkoda.

Poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń (art. 19 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, art. 822 § 4 k.c.).

W przedmiotowej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego z dnia 28 kwietnia 2020 roku, w wyniku którego należący do J. W. samochód B. (...) nr rej. (...) uległ uszkodzeniu. Do zdarzenia drogowego doszło z winy osoby ubezpieczonej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie. Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę. Pozwany nie kwestionował także uprawnienia poszkodowanego do wynajęcia pojazdu zastępczego na czas likwidacji szkody. Poza sporem pozostawał także okres najmu pojazdu zastępczego.

Oś sporu w niniejszej sprawie stanowiła uzasadniona stawka dobową za najem, która w ocenie pozwanego wynosiła 190 zł netto za dzień najmu pojazdu zastępczego przez J. W..

Odnosząc się do zarzutów pozwanego godzi się przypomnieć, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Jednakże, jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały 7 sędziów z dnia 17 listopada 2011 roku (III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28), nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane. Istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2 k.c., art. 362 k.c. i art. 826 § 1 k.c.). Na ubezpieczycielu ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie

uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji gwarancyjnej ubezpieczyciela. W tożsamy sposób wypowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 15 lutego 2019 roku (III CZP 84/18, OSNC 2020/1/6), akcentując, że w ramach tego obowiązku powinnością poszkodowanego, jako wierzyciela, jest lojalne postępowanie na etapie likwidacji szkody przez ograniczanie zakresu świadczenia odszkodowawczego ubezpieczyciela, a nie zbędne powiększanie wysokości szkody. Brak podjęcia takich działań mimo, że leżały w zakresie możliwości poszkodowanego, nie może zwiększać odszkodowania należnego od ubezpieczyciela zobowiązanego do naprawienia szkody. W tym zakresie należy proporcjonalnie wyważyć interesy poszkodowanego i ubezpieczyciela kierując się standardem rozsądnie myślącej osoby, która określone zachowanie uznałaby za celowe, konieczne i racjonalne ekonomicznie. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 roku (III CZP 20/17, OSNC 2018/6/56), wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że J. W. wprawdzie została poinformowana o możliwości najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem pozwanego towarzystwa, jednakże przedstawiona przez pozwanego oferta była ogólnikowa i nie zawierała szczegółowych warunków umowy najmu. Dodatkowo po zawarciu najmu pojazdu zastępczego z poszkodowanym, (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w Ł. poinformował pozwanego za pomocą poczty elektronicznej o zawarciu umowy najmu i zwrócił się o przekazanie informacji mających wpływ na ustalenie czasu i kosztu najmu. Pozwany nie ustosunkował się w żaden sposób do powyższej prośby. Pozwany miał zatem od samego początku pełną świadomość, że zarówno J. W. zdecydowała się wynająć samochód zastępczy u podmiotu trzeciego. Pomimo tej wiedzy nie przedsięwzięła żadnych działań, aby zweryfikować stawki, czy też przedstawić poszkodowanej za pośrednictwem podmiotu trzeciego konkretnej oferty najmu pojazdu. Wprawdzie pozwany po zarejestrowaniu szkody poniesionej przez J. W. przesłał ogólną informację o możliwości najmu jednakże bez wskazania nazw sieci wypożyczalni ani danych kontaktowych wypożyczalni ani też stosowanych przez te podmioty regulaminów najmu.

W ocenie Sądu inercją pozwanego, będącego profesjonalistą, należy postrzegać w przypadku opisanej szkody w kategoriach milczącej akceptacji warunków umowy najmu zawartej pomiędzy (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w Ł. a poszkodowaną. Nie istniały bowiem żadne obiektywne przeszkody, aby pozwany zwrócił się do (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w Ł. o przesłanie przedmiotowej umowy, a następnie dokonał weryfikacji jej postanowień.

Poza tym pozwany nie kwestionował, że przyjęta stawka najmu w wysokości 245 zł za dobę miała rynkowy charakter, wskazując jedynie, że odbiega od stawki średniej. Należy zwrócić uwagę, że przedmiotowa umowa najmu pojazdu zastępczego była korzystna dla najemcy, gdyż nie przewidywała limitu przebiegu kilometrów, kaucji, jak również udziału własnego w szkodzie częściowej i całkowitej, ani też innych dodatkowych opłat. Reasumując tę część rozważań Sąd uznał, że powód był uprawniony do przyjęcia stawki dobowej na wskazanym poziomie tj. odpowiednio 245 zł netto.

Wobec udokumentowania przez powoda kosztów wynikających z najmu pojazdu zastępczego oraz wobec zeznań poszkodowanej J. W., należy uznać zarówno wysokość czynszu najmu jak i czas najmu pojazdu zastępczego. Obowiązek pozwanego pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego wynika również z wytycznych Komisji Nadzoru Finansowego. Zgodnie z rekomendacją (...) z dnia 1 grudnia 2009 r. poszkodowany może żądać pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres, w którym nie było możliwe korzystanie z pojazdu, który uległ uszkodzeniu. Okres najmu winien być uzasadniony. Długość tego okresu warunkowana jest lojalnym zachowaniem się poszkodowanego wobec ubezpieczyciela. W toku sporu ustalono, że zachodziła konieczność wynajmu samochodu zastępczego, bowiem samochód uszkodzony w wyniku wypadku komunikacyjnego był samochodem z którego korzystał poszkodowany właściciel pojazdu J. W., która używała przedmiotowego pojazdu do dojazdów do pracy oraz w celach prywatnych. W rozpoznawanym sporze brak podstaw do uznania, że do zwiększenia rozmiarów szkody przyczyniło się działalnie poszkodowanej J. W.. W ocenie Sądu za usprawiedliwione należy uznać korzystanie z pojazdu zastępczego w okresie w którym wystawiano fakturę za najem. Sytuacja, gdy doszło do poniesienia przez poszkodowanego wydatków na

uzyskanie pojazdu zastępczego w okresie remontu uszkodzonego pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego pojazdu stanowi wydatki poniesione w następstwie zdarzenia szkodzącego, które by nie powstały bez tego zdarzenia, prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty (art. 361 § 2 k.c.). Przeważa w piśmiennictwie stanowisko, że muszą to być wydatki zmierzające do wyłączenia lub ograniczenia szkody i niewątpliwie są nimi koszty wynajmu pojazdu zastępczego w celu kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, ponieważ zapobiegają utracie określonych dochodów (art. 361 § 2 k.c.) Szkodę stanowią również konieczne wydatki związane ze zdarzeniem szkodzącym. Przy takim ujęciu, stratą w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. są objęte także wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu) negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia (zniszczenia) pojazdu. Zwrotowi mogą podlegać tylko wydatki rzeczywiście poniesione na taki najem.... (OSNC 2012/3/28, LEX nr 1011468, Biul.SN 2011/11/5

Reasumując Sąd uznał, że powód, jako nabywca wierzytelności, mógł się skutecznie domagać uzupełniającego odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 608,85 zł.

Podstawę żądania odsetkowego powoda stanowi przepis art. 481 § 1 k.c. w myśl którego, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. Dlatego też Sąd zasądził kwotę 608,85 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie zgodnie z żądaniem pozwu, czyli od dnia 11 lipca 2020 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. Strona powodowa wygrała proces w całości, dlatego też była uprawniona do żądania zwrotu kosztów procesu w pełnej wysokości.

Koszty poniesione przez powoda obejmowały: opłatę sądową od pozwu – 100 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł, koszty zastępstwa radcy prawnego w kwocie 270 zł – § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Mając na uwadze powyższe należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 387 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.